

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

§.2. In Serie Mogvntina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoscetis eos. Marci etiam 16. Euntes in mundum universum predicate Evangelium omni creature. Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: in nomine meo dæmonia eiicient: linguis loquentur novis: serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. &c.

His aliisque miraculis proditi sunt Pseudo-doctores varii tum Veteri, tum Novo Testamento notissimi. His item aliisque miraculis docemur intelligere signa, fructus seu opera, ex quibus licet colligere, num quis inter Prophetas, an pseudo-prophetas, an inter Doctores, an pseudo-doctores sit collocandus. Probata nimirum opera & miracula nunc in Prophetis, nunc in Apostolis, nunc in Doctoribus simul conjuncta, ostenderunt orbi universo Veteris & Novi Testamenti integritatem. Jam verò similia opera & miracula in Archiepiscopis & Episcopis nostris Germanicis, si ostenderit nobis ipsemet Hübnerus, promptissimum nobis erit dicere, quin altum exclamare: profectò Præsules hi Germani numerati & numerandi sunt, vel inter Prophetas, vel Apostolos, vel Doctores Christi, Ecclesiæ constanter integræ testes integerrimi, constantissimi.

Colligamus igitur ex multis Hübneri paginis ejusdem mentem de operibus & miraculis Archipræsulum Moguntiaë, Trevirorum, Coloniaë, sed & aliorum saltem paucorum partim Archiepiscoporum, partim Episcoporum: nam omnes aut omnium opera egregia atque miracula recensere, esset ingens volumen implere.

§. 2.

IN SERIE MOGVNTINA

Pag. 14 narrat Hübnerus, D. Aureum & hujus sororem D. Justinam an. 451. ab Hunnis in puteum præcipitatos esse eo Superum beneficio, ut eorundem cadavera post 300. annos imperante Carolo M. nulla sui parte læsa fuerint inventa.

Pag.

Pag. 23. D. Bonifacius Christi doctrinam explanans inter avidos auditores miratur diversas volucres. Idem Oræ fluvii ripæ insidens, cum cibo necessario foret destitutus, piscem volucris ministerio datam accipit. D. Bonifacii tentorium etiam integris noctibus fuit illustratum clarissimis radiis. His multisque aliis D. Archipræsul claruit miraculis.

Pag. 27. D. Bonifacius latronibus vim inferentibus vim nullam intulit, & ab aliis inferri prohibuit: ferales ictus Bibliorum libro & sacris reliquiis duntaxat impediit: unde evenit: ut tamen si liber hic sacerrimus gladio perfoderetur, nullus tamen apex aut litera læderetur.

Pag. 28. Cum D. Bonifacii cadaver Moguntiam Ultrajecto transferendum, pertinaciter negarent concedere cives ultrajectenses, cives verò Moguntini ardentius desiderarent, campanæ cœlesti virtute motæ, abeunti cadaveri applauserunt, obstupescente, & palmam cedente Ultrajecto Moguntia.

Pag. 34. Cum anno 873. Carolus Crassus à Cacodæmone esset obsessus, & omnes in partes tanto impetu fuisset raptus, ut eidem sustinendo sex viri fortissimi impares forent; maximo tamen huic malo remedium attulit Lindbertus Archiepiscopus, pulso infernali hospite.

Pag. 45. cum mater Willegisii primi Electoris Moguntini uterum ferret, visa est sibi per somnium haudquaquam inane parere orbi Phæbum clarissimum, qui profectò fuit Willegisius.

Pag. 48. Bardo Archiepiscopus Moguntinus tanti fuit æstimatus, ut passim alterum Chrysostomum dixerint. Idem Paderbornæ an. 1051. diebus Pentecostes præsentate Henrico III. Imperatore dixit, ut aliàs ferventissimè, ubi prædixit diem mortis suæ, quæ fuit dies Lunæ proxima.